

Фабиан Ленк

Газ go гунка
Двубой без правила

TOP SPEED

Duell ohne Regeln

© 2015 Coppenrath Verlag GmbH & Co. KG,

Hafenweg 30, 48155 Münster

Alle Rechte vorbehalten, auch auszugsweise

Umschlaggestaltung: Zapf

Illustrationen: Zapf

Satz: Satzkiste GmbH

ГАЗ ДО ДУПКА

Двубой без правила

© Издательство „Фюм“, 2017

Превод Мила Петрова

Редактор Албена Раленкова

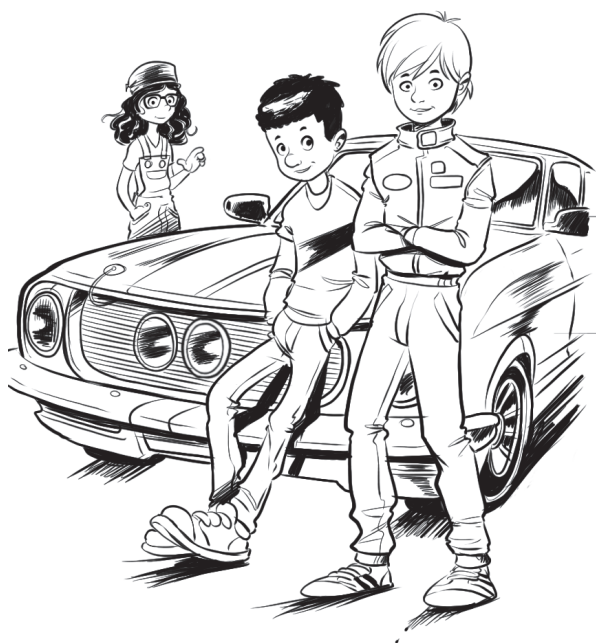
ISBN: 978-619-199-240-9

Фабиан Ленк

ГАЗ^{до} ДУПКА

Двубой без правила

Книга 3

Иллюстрации Цапф

Издательство „Фюм“

Ловеца атакува

Ловеца седеше на една ъглова маса в заведениято. Погледът му току се плъзваше незабелязано към мъжа в хубав костюм, който седеше на бара и оживено разговаряше с бармана. Костюмариът бе оставил пред себе си мобилния си телефон и връзка ключове, а в ръката си стискаше чаша с уиски.

Петата поред, както вече бе преброил Ловеца. Наричаха го така, защото седнеше ли зад волана на автомобил, се превръщаше в бърз и безмилостен преследвач. В нелегалните гонки, в които редовно участваше, той гържеше да печели. На всяка цена.

Ловеца наблюдаваше мъжа с костюма вече час. От време на време си поръчаше по нещо и се правеше, че играе с телефона си. Всъщ-

ност обаче цялото му внимание бе насочено единствено към мъжа на бара. Макар че в действителност го интересуваше не той самият, а колата му.

Беемве „Z4 sDrive“ с 306 конски сили. Млечнокафяв кабриолет, оборудван с трилитров двигател, кожени седалки, осемнайсетцолови алуминиеви джанти и пера за превключване на скоростите от волана.

Идеално. С него всяко състезание щеше да му е в кърпа вързано. Всъщност Ловеца вече си имаше бърза кола, но тя не можеше да се мери с беемвето. Тази стрела щеше сериозно да увеличи шансовете му за победа.

Сега кабриолетът стоеше на един сравнително празен и зле осветен паркинг – и съвсем скоро щеше да смени собственика си.

Затова и Ловеца още бе тук. Смяташе да открадне беемвето. То вероятно имаше алармена система, затова беше безсмислено да опитва със сила. Трябваше му ключът...

Той пак погледна към собственика на кабриолета. Мъжът тъкмо приключваше разговора си с бармана и вадеше портфейла си.

Ловеца се сепна. Онзи да не би да се кани да плаща? Май така изглеждаше. Значи всеки момент хубавото беемве щеше да му се изплъзне! Не можеше да го допусне!

Ловеца сам си се ядоса. Трябваше да атакува по-рано! Но как? Мъжът през цялото време беше като залепен за ключовете си!

Барманът кимна.

Не, не, не, затюхка се наум Ловеца.

Но все пак му се отвори още една възможност. Защото от другата страна на бара някой се провикна.

Собственикът на беемвето обърна глава и помахна на някаква млада жена, която отвърна на поздрава му. Той се свлече от бар-стола, с олюляване отиде до нея, предвзето ѝ се поклони и дори ѝ целуна ръка. А връзката ключове остана на бара!

Сега, помисли си Ловеца. Надигна се от стола и за нула време се озова до бара – точно там, където допреди малко седеше собственикът на беемвето. Междувременно барманът се беше обърнал към друг клиент и дори не забеляза Ловеца. Още по-добре!

– Сметката, моля! – каза младият мъж на келнерката, усмихна ѝ се изкуствено и плъзна двете си ръце по плота на бара, така че ключовете да са между тях. Пулсът на Ловеца запрепуска. Той стрелна с поглед собственика на беемвето.

Онзи все така продължаваше да ухажда жената и да стои с гръб към него.

– Две евро и шейсет – каза келнерката, без да отвърща на усмивката.

Ловеца ѝ даде три.

– Не ми връщайте – каза той.

В отговор жената само кимна. Отнякъде звънна телефон и тя се въртна надясно.

Това беше моментът! Ловеца светкавично събра ръце, а с тях – и ключовете.

Небрежно, така че да не буди подозрения, той се обърна и тръгна към изхода на заведението.

По челото му изби пот. Струваше му се, че усеща погледите на всички в заведението върху гърба си и вече чува виковете „Дръжте крадеца!“.

Устата му пресъхна. Походката му стана колеблива. Но нищо не се случи. Никой не му обърна внимание. Никой не застана на пътя му.

Най-накрая се озова навън и студеният нощен въздух изпълни гробовете му.

Ловеца вдигна качулката на якето си и изтича до беembeто, което бе паркирано на около сто метра от входа на големия ограден паркинг.

Направо кола-мечта, помисли си, докато приближаваше към хищния кабриолет с из-

гължана муцуна. И всеки момент ще е моя!

Малко преди да стигне до беемвето, той се подхлъзна върху една замръзнала локва и се просна на земята в цял ръст. Жестока болка проряза левия му лакът.

Младият мъж стисна зъби и се изправи. Проклятие! Въпреки болката измина няколко метра до колата, натисна копчето на ключа и чу изщракването на централното заключване. Приглушена светлина обля купето.

Заповядайте на борда! Моля, настанете се удобно!

Докаато Ловеца отваряше вратата, откъм заведението се чува виковете.

Той се сепна и хвърли трескав поглед назад.

Да му се не види – собственикът на беembeто. Игваше с още няколко души! Костюмариът посочи към Ловеца, изкрещя нещо и мъжете се втурнаха към колата.

Ловеца мигновено се плъзна на анатомичната седалка на спортното возило. Острата болка отново прониза ръката му.

С треперещи пръсти пхна ключа в стартера и натисна бутонa за запалване. Трилитровият двигател тутакси нагаде вой. Ловеца включи на първа и настъпи педала на газта.

Беембето се изстреля напред. Ловеца направи остър завой, за да обърне колата към

изхода на паркинга, при което задницата ѝ поднесе по заледената настилка.

Ловеца отново прокле наум този необичайно студен ноември.

Той подкара автомобила към изхода. Но изведнъж някакъв джип, който беше паркирал съвсем наблизо, се премести и му препречи пътя. Явно някой от клиентите на заведението реши да се притече на помощ на собственика на беемвето.

О, не, помисли си младият мъж и с всичка сила натисна спирачката. Ами сега?

Поглед в огледалото: отзад към него се носеше група мъже – а Ловеца нямаше как да заобиколи джипа.

Оставаше му само едно.

Натисна газта и се изстреля към оградата. Предницата на кабриолета се врязва в металната мрежа и каросерията здравата се разтърси от удара, но след това беемвето все пак си проби път. Последва ужасяващо стържение и гращение по каросерията. Сърцето на крадеца се сви.

От другата страна на оградата имаше

малка тревна площ с ниски храсти. Ловеца ги заобиколи и се добра до улицата. Зад него блеснаха фарове.

Джипът го подгони.

Въпреки болките в ръката Ловеца се усмихна и натисна педала на газта. Беемвето буквално полетя по улицата.

Фаровете на джипа постепенно избледняха в далечината.

Ловеца отново усня.